

Bản Tin Cộng Đoàn

**Tân Ban Điều Hành xin gửi lời chúc tốt đẹp nhất đến tất cả mọi người.
Xin Chúa ban muôn vàn ơn thiêng và trọn niềm hạnh phúc.**

SAO GỌI NGÀY ĐẦU NĂM ÂM LỊCH LÀ NGÀY TẾT ?

HỎI: Những ngày đầu năm mới theo Âm Lịch, người Việt Nam hay gọi là mấy ngày Tết, ba ngày Tết, ăn Tết, ngày tư ngày Tết. Vậy nguyên thủy nguồn gốc chữ Tết, tiếng Tết từ đâu ra vậy, nghe âm Tết thấy không có vẻ Việt Nam chút nào?

ĐÁP: Chữ Tết là do chữ Tiết (âm Hán Việt) đọc trại ra. Tiết theo nghĩa đen là đốt tre, sau lại được dùng để chỉ những khoảng thời gian để phân biệt bốn mùa, tức là những phân khoảng của khí hậu. Theo sách "Niên Nhật Thời Tiết của Tổ Hải (1950)", một năm có 24 tiết, nhưng người Trung Hoa xưa còn chia một năm ra làm Bát (tám) Tiết: Lập Xuân, Lập Hạ, Lập Thu, Lập Đông, Xuân Phân, Thu Phân, Hạ Chí và Đông Chí.

Buổi sáng đầu tiên của năm gọi là Nguyên Đán hay mừng một Tết mà chữ Hán gọi là Xuân Nhật, Tiết Nhật, Nguyên Tiết hay Tự Tiết, khi chuyển qua tiếng Nôm (chữ Nôm) người ta thường gọi là ngày Tết hoặc Tết nhất. Chữ Tết là do chữ Tiết đọc trại ra, cũng như chữ Nhất là do chữ Nhật (ngày) đọc trại ra. Còn "Ngày Tư Ngày Tết" là do chữ Tự Tiết mà ra: Tự là Thứ Tự, Tiết là thời Tiết. Cách nói trại ra như vậy dần dần trở thành quen miệng và ai ai cũng nói Tết Nhất, Ngày Tư Ngày Tết, Ăn Tết (Ăn chơi ba ngày Tết) để chỉ Tết Nguyên Đán (Ngày lễ lớn nhất trong năm để đón mừng Tiết đầu Xuân).

Mỗi tháng một câu chuyện

"PHÁO" ĐẶC BIỆT

Mùng một tết, mỗi nhà khi mở cửa đều đốt ba phong pháo, lấy đó làm việc nghênh đón tết đến, mọi người kỳ nhất là pháo không nổ.

Có một người nói: "Nhà tôi mỗi khi tết đến, đều lấy cái thước dẹp dùng hết sức đánh trên bàn ba cái. Không tốn tiền lại không sợ bị hỏa hoạn, hơn nữa ba "cây pháo" ấy, cây nào cũng nổ đùng đùng, tuyệt đối không phải là "pháo câm." (Tiểu Đắc Hào)

Suy tư:

Có những cái "nổ" không do pháo cũng không do súng đạn nhưng rất nguy hiểm, đó là cái "nổ" của người vô trách nhiệm, của người chỉ biết báo công mà không báo bại, những cái "nổ" này làm thiệt hại vật chất và tinh thần của nhiều người.

Có những công ty "nổ" là đã đạt chỉ tiêu trăm phần trăm nên tung tiền liên hoan mừng thắng lợi, tiệc thắng lợi vừa nổ ra thì những chỉ tiêu trăm phần trăm cũng "nổ" ra nhiều tiêu cực; có những người "nổ" thối trên mây để khoe khoang cái hiểu biết của mình cho mọi người biết, nhưng thực lực của mình thì...thấp hơn ngọn cỏ.

Người không thích "nổ" và cũng không muốn "nổ" dù họ có thực tài, nhưng chính khi họ sống khiêm tốn với lòng thật thà của mình, thì sức "nổ" sẽ mạnh hơn cả pháo tiêu pháo đại, làm cho những người khác rúng động tâm hồn vì những việc làm tốt lành của họ dành cho tha nhân... Pháo nổ trong ngày tết thì làm cho người ta vui, nhưng người ta sẽ vui hơn khi người ta biết cảm thông và chia sẻ với tha nhân...Đó là "pháo nổ" đặc biệt vậy!

Lm. Giuse Maria Nhân Tài, csjb.

Những lời cầu nguyện hay

Lạy Chúa,

Xin nhìn đến cộng đoàn chúng con, xin biến nó thành nơi sản sinh những con người tốt, biết yêu thương tha thứ, biết cầu nguyện và phục vụ. Xin cho con sự sống của Chúa để con lấy lại niềm hăng say và sự tươi tắn, niềm vui và sáng tạo. Xin đừng để khó khăn làm chúng con chùn bước, đừng để dễ dãi làm chúng con ngủ quên. Xin cho con ánh sáng của Chúa để con biết lối mà đi. Xin cho con Lời của Chúa để con vững một niềm tin. Xin cho con biết con, xin cho con biết Chúa. Amen.

Ngày Tình Nhân (14 tháng 2)

- Em sẽ yêu anh đến trọn cuộc đời anh chứ?
- Không, em sẽ yêu anh đến trọn cuộc đời em.

Suy Niệm Chủ Nhật

ngày 12 tháng 2 năm 2006 Mùa Thường niên B

Sao Thoát Khỏi Cảnh Cô Lập Của Bệnh 'cùi' ?

Ngay từ thời cổ xưa, bệnh phong cùi đã gây ra mối lo sợ lớn cho loài người. Mối lo sợ này tương tự như cái mối lo sợ của người đời nay về những bệnh nan giải như bệnh căng xe, si-đa.. Ngoài việc phải tranh đấu với chứng bệnh huỷ hoại thân thể, người phong cùi còn phải chịu một hình phạt thảm thía hơn về tinh thần: đó là bị người khác xa tránh.

Theo sách Lê-vi trong thánh kinh Cựu Ước, thì người phong cùi phải sống tách biệt khỏi gia đình và bạn hữu. Nếu gặp người mạnh khoẻ ngoài đường, họ phải hô hoán lên cho người khác biết là mình mắc bệnh, như là dấu hiệu đề phòng cho người khác. Ngoài ra người phong cùi không được phép đến nơi thờ phượng công cộng vì phong cùi bị coi là nhơ bợn. Đó là lý do tại sao người cùi trong Phúc âm hôm nay quyết tâm đến gặp Chúa để xin được chữa lành, mặc dầu biết đó là lỗi luật: *Nếu Ngài muốn, xin Ngài chữa tôi* (Mc 1:40). Động lòng thương xót, Chúa ban cho người cùi được khỏi bệnh. Đó là cái hình ảnh và thân phận người cùi cách đây hơn 2000 năm.

Đọc những vần thơ của Hàn Mặc Tử, người thi sĩ thời danh mắc bệnh cùi cách đây không lâu ở trại Qui Hoà, biểu lộ những rung cảm trong cảnh sầu khổ, ta mới hiểu được nỗi đau đớn trong cảnh cô đơn thất vọng của người mắc bệnh cùi như thế nào. Đọc chuyện cha Đa-miêng, vị tông đồ người cùi, ta mới thấy xúc động và cảm phục. Khi Đức cha ở đảo Hạ-Uy-Di giới thiệu cha Đa-miêng với dân cùi ở đảo là cha tình nguyện đến phục vụ họ. Cha Đa-miêng rờ tóc gáy khi nhìn thấy họ đến sờ vào thân mình cha. Đức cha giải thích cho cha Đa-miêng là họ không thể hiểu nổi một người ở phương xa, không bà con huyết thống gì với họ, lại còn trẻ, đẹp trai, không bệnh tật như họ, lại có thể đến phục vụ họ trên mảnh đất cùng khổ này. Họ không tin mắt nhìn của mình nên mới đến sờ thử vào người cha, xem cha có thực sự mắc bệnh cùi không. Rồi họ nói với nhau : Dần dần cha Đa-miêng hoà đồng được với họ và không còn cảm thấy ghê tởm như ngày đầu.

Một ngày kia đến lượt cha cũng mắc bệnh cùi. Một vị tông đồ khác, Đức cha Cassaigne, từ chức Giám mục Sài Gòn để lên phục vụ người cùi ở Di-linh. Đức cha viết thư về Pháp phúc trình như sau : Khi mắc bệnh cùi không còn làm gì được nữa, nhất là khi các ung nhọt bắt đầu lở loét, khiến những người xung quanh tởm ghớm, thì dân làng đưa họ vào xó rừng, để người cùi ở lại đó một mình, cô đơn, hiu quạnh, đói khổ mà chết dần chết mòn. Cuối cùng cha Đa-miêng cũng chết vì mắc bệnh cùi. Tình yêu Chúa còn khiến nhiều nữ tu và giáo dân như Sơ Maria Goretti và chị Anna Xuân đã và đang phục những trại cùi ở quê nhà. Nữ tu Nguyễn Thị Khuyên sau 20 năm săn sóc người cùi ở trại Ja-lai, Kông Tum cũng mắc bệnh mà chết.

Các nhà tu đức học và dẫn đường thiêng liêng thường coi tội lỗi là một thứ bệnh cùi thiêng liêng. Nếu bệnh cùi thể xác khiến người ta bị cô lập hoá về phương diện thể lý, nghĩa là phải sống tách biệt khỏi gia đình và xã hội, thì bệnh cùi thiêng liêng là tội lỗi, cũng khiến người ta bị cô lập hoá về đời sống thiêng liêng. Tội làm sứt mẻ tình bạn với Chúa và người khác. Có những tội khiến ta không còn dám đến nhà thờ và lên rước lễ. Tội còn làm sứt mẻ tình bạn, tình cộng đồng. Khi phạm tội, người ta thường muốn tránh người khác vì mắc cỡ, và người khác cũng không muốn gặp họ vì đã là nạn nhân hay không muốn trở thành nạn nhân.

Để được thoát khỏi cảnh tuyệt vọng, người phong cùi đã tìm đến Chúa để xin được ơn chữa lành. Người cùi đã không để cho thất vọng chi phối. Anh ta đã đến kêu cầu với Chúa. Cái điều mà tội nhân cần có là cái đức tin và lòng cậy trông của người cùi vào quyền năng và lòng thương xót của Chúa. Để có thể nại đến quyền năng và lòng thương xót của Chúa, người ta phải nhận mình có bệnh và có tội. Người không nhận mình có bệnh và có tội, thì không tìm đến thầy thuốc. Họ là những người vô phương cứu chữa.

Hiện thời ở Việt Nam có 28 trại cùi. Về quê hương mà bạn có dịp đi thăm một trại, với cặp mắt quan sát người cùi cũng như những người phục vụ họ, cùng với đầu óc ghi nhận và suy tư, bạn sẽ thấy đời sống thay đổi. Có lẽ bạn sẽ bớt phạm tội, bớt nói hành, nói xấu, bớt kiêu ngạo, bớt ganh tị và tranh chấp, và sẽ thấy việc phục vụ tha nhân, nhất là những người xấu thực có lợi ý nghĩa.

NS Dân Chúa Mỹ Châu

Ban Điều Hành nhiệm kỳ 2006-2009

Chủ Tịch Mr. Nguyễn Thành Chiêu Cố Vấn Huỳnh Quốc Phúc Cố Vấn Nguyễn Thành Phương	Mrs. Nguyễn Tuyết Xuân Mr. Lê Hữu Mẫn Mrs. Nguyễn Thanh Hải Mrs. Nguyễn Thy Mai
---	--

Cha Linh Hưởng và Cha Chánh xứ

Cha Linh Hưởng	Fr. Nguyễn Anh Tuấn	(360) 748-4953
Cha Chánh Xứ St Michael	Fr. Jim Lee	(360) 754-4667 ext 113

Các đoàn thể

Ca Đoàn Nữ Vương Hòa Bình	Mr. Lê Hữu Mẫn
Ca Đoàn Ave Maria	Mr. Nguyễn Thành Phương
Hội con Đức Mẹ	Mrs. Khoan
Đoàn Thiếu Nhi Thánh Thể	Mr. Nguyễn Văn Tịnh

Thánh lễ Việt Nam lúc **3 giờ chiều Chủ Nhật ngày 5 tháng 3 năm 2006** tại nhà thờ Westside Chapel.

Thứ Tư Lễ Tro ngày 1 tháng 3 năm 2006 (xin theo dõi bản tin hàng tuần của St Michael để biết giờ).

Đây là bản tin đầu tay của chúng tôi, mọi đóng góp ý kiến, bài vở. Xin liên lạc Thy Mai xythu@yahoo.com